

POSTANOWIENIE

Dnia 19 lipca 2013 r.

Sąd Apelacyjny w Poznaniu, Wydział I Cywilny

w następującym składzie:

Przewodniczący: SSA Ewa Staniszevska (spr.)

Sędziowie: SA Waldemar Kryślak

SA Mikołaj Tomaszewski

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 19 lipca 2013 r.

sprawy z powództwa: **E. T.**

przeciwko:(...) **Polska**

o zapłatę

na skutek zażalenia powoda

na zarządzenie przewodniczącego w Sądzie Okręgowym w Poznaniu

z dnia 5 czerwca 2013 r., sygn. akt XII C 565/13

postanawia:

uchylić zaskarżone zarządzenie i przekazać sprawę do ponownego rozpoznania.

SSA Waldemar Kryślak SSA Ewa Staniszevska SSA Mikołaj Tomaszewski

UZASADNIENIE

Zaskarżonym zarządzeniem przewodniczący Sądu Okręgowego w Poznaniu, powołując się na treść art.130 § 2 k.p.c. zwrócił pozew z powodu nieuzupełnienia jego braków formalnych w postaci określenia strony pozwanej i złożenia dodatkowego odpisu pozwu w przypadku wskazania kilku pozwanych.

W zażaleniu na powyższe zarządzenie powódka podniosła, że nie jest w stanie sprostać wymaganiom w zakresie prawidłowego określenia strony pozwanej i z tego powodu domagała się ustanowienia pomocy prawnej z urzędu, lecz przewodniczący jej wniosek pominął.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zgodnie z art.187 § 1 k.p.c. pozew powinien zawierać m.in. oznaczenie stron procesu. Niewątpliwie złożony w sprawie pozew nie odpowiada temu wymogowi formalnemu, skoro nie zostało jednoznacznie określone przez powódkę czy pozwanym jest Skarb Państwa czy (...) Polska czy Skarb Państwa i (...) Polska. W konsekwencji nie jest jasne, czy spełniony jest kolejny wymóg formalny w postaci złożenia prawidłowej ilości odpisów pozwu dla strony pozwanej. Z kolei w przypadku przyjęcia, że pozwanym jest tylko Skarb Państwa (co można się jedynie domyślać z uzasadnienia pozwu), nie została wskazana jednostka organizacyjna właściwa do jego reprezentowania w sprawie. Słusznie jednak skarżąca podnosi, że w realiach rozpatrywanej sprawy, zarządzenie zwrotu pozwu było przedwczesne. Powódka w pozwie wniosła o ustanowienie adwokata z urzędu, dodatkowo w piśmie z dnia 18 kwietnia 2013 r. wyjaśniając, że już wcześniej wnosila pozwu o to samo roszczenie i za każdym razem z powodu niezrozumienia przez nią otrzymywanych

wezwań o uzupełnienie braków formalnych następował zwrot pozwu. Okoliczność ta jest znana Sądowi Apelacyjnemu z urzędu na podstawie dokumentów z akt Sądu Okręgowego o sygn. XII C. 1762/12, XII.C.131/13 i dodatkowo XII. Co. 2/13., które potwierdzają nieumiejętność określenia przez powódkę strony pozwanej zgodnie ze słusznymi zresztą oczekiwaniami przewodniczącego Sądu, w tym w zakresie określenia statio fisci Skarbu Państwa.

W odpowiedzi na wezwanie w niniejszej sprawie powódka przyznając, że nie potrafi inaczej niż to uczyniła w pozwie oznaczyć strony pozwanej, ponownie wniosła o przyznanie jej adwokata z urzędu, który pomoże jej wykonać należycie zarządzenie.

W tym stanie rzeczy, w pierwszej kolejności winien być rozpoznany wniosek powódki o ustanowienie adwokata z urzędu w sprawie, której przedmiot w ocenie przewodniczącego został prawidłowo określony (brak w tym zakresie wezwań o uzupełnieniu braków formalnych). Zwrot pozwu uzasadnia jedynie zaniechanie strony w wykonaniu zarządzenia, które jest dla niej zrozumiałe.

Zgodnie z art. 117§ 4 k.p.c. wniosek o ustanowienie adwokata lub radcy prawnego strona zgłasza w sądzie, w którym sprawa ma być wytoczona lub już się toczy. Zważywszy na znajdujące odzwierciedlenie w znowelizowanej treści art.117 k.p.c. intencje ustawodawcy odformalizowania postępowania w przedmiocie ustanowienia profesjonalnego pełnomocnika procesowego z urzędu, a nadto fakt, że strona może wnosić o adwokata lub radcy prawnego jeszcze przed wszczęciem postępowania sądowego, nie ma żadnych przekonywujących argumentów przeciwko powinności rozpoznania złożonego wniosku w chwili, w której złożony już pozew dotknięty jest jeszcze brakami formalnymi z art. 187§ 1 k.p.c. Okoliczności rozpatrywanej sprawy w sposób szczególny unaoczniały potrzebę rozpoznania w pierwszej kolejności wniosku o ustanowienie adwokata tym bardziej, że pozostawiony został bez biegu analogiczny wniosek powódki w sprawie XII Co 2/13.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Apelacyjny na podstawie art. 386 § 4 k.p.c. w zw. z art. 398 k.p.c. orzekł jak w sentencji niniejszego postanowienia.

SSA Waldemar Kryślak SSA Ewa Staniszevska SSA Mikołaj Tomaszewski